

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ
ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ
ДИСЦИПЛІН**

**Збірник
наукових праць**

2015

ББК 81.2
А - 43
УДК: 81. 243

Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Безкоровайна Ольга Володимирівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Заступник головного редактора:

Мороз Людмила Володимирівна – кандидат філологічних наук, професор (відповідальний редактор) (Рівненський державний гуманітарний університет).

ЧЛЕНИ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ:

Вербець Владислав Володимирович – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Гронь Лариса Василівна – кандидат педагогічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Демчук Олег Володимирович – доктор філологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Карпенчук Світлана Петрівна – доктор філологічних наук, професор, (Рівненський державний гуманітарний університет);

Коваль Ганна Петрівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Литвиненко Світлана Анатоліївна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Малафійк Іван Васильович – доктор педагогічних наук, професор, член-кореспондент АПСН (Рівненський державний гуманітарний університет);

Михальчук Наталія Олександрівна – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ніколайчук Галина Іванівна – кандидат педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Петренко Оксана Борисівна – доктор педагогічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Постоловський Руслан Михайлович – кандидат історичних наук, професор, член-кореспондент Міжнародної слов'янської академії наук, ректор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Романюк Світлана Констянтинівна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Сербіна Тетяна Георгіївна – кандидат філологічних наук, доцент (Рівненський державний гуманітарний університет);

Шугасва Людмила Михайлівна – доктор філософських наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Ямницький Вадим Маркович – доктор психологічних наук, професор (Рівненський державний гуманітарний університет);

Затверджено Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 15 від 26.11.2015 р.).

За достовірність фактів, дат, назв і т. п. відповідають автори статей. Думки авторів можуть не збігатися з позицією редколегії. Рукописи рецензуються і не повертаються.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31. Рівненський державний гуманітарний університет

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2015

УДК 378.147.018.43:37.011.3-051

Н. Р. ДАНІЛОВА

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВНЗ

Резюме. У статті розглянуто функції викладача в системі дистанційного навчання. Проаналізовано форми, методи та засоби, якими повинен володіти тьютор у дистанційному навчанні. Наголошено на необхідності спеціальної підготовки викладачів до роботи за дистанційною формою навчання. Виокремлено вміння, навички та якості, якими повинен володіти викладач дистанційного навчання.

Ключові слова: дистанційне навчання, комп'ютерні технології, тьютор, тьюторська діяльність, функції тьютора, вміння, навички.

Постановка проблеми. За сучасних умов європейської інтеграції вітчизняної вищої освіти відбуваються докорінні зміни в педагогічній діяльності викладача вищого навчального закладу. У системі вищої освіти формується новий тип викладача дистанційного навчання – тьютора.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. З упровадженням дистанційного навчання у вищих навчальних закладах України значно зросла кількість наукових досліджень і публікацій, присвячених проблемам дистанційного навчання. Аналіз наукових праць свідчить, що проведена значна кількість наукових досліджень із питань дистанційного навчання, які висвітлено в публікаціях В. Кухаренка, М. Мойсеєвої, Е. Полат, А. Хуторського, С. Щеннікова та ін.

Зокрема Ю. Коровайченко наголошує, що важливим елементом дистанційної освіти є специфічне кадрове забезпечення, особливістю якого є якісно нові вимоги до викладача від принципово нового рівня професійних і комп'ютерних знань та умінь до володіння концептуальними питаннями й дидактикою дистанційної підготовки. Викладач стає консультантом, кваліфікованим опонентом, розробником науково-методичного забезпечення дистанційних матеріалів [3].

Досліджуючи роль тьютора, С. Федотова визначає такі педагогічні ролі в системі вищої освіти: тьютор – це консультант, викладач, фасилітатор, координатор навчального процесу і розкриває зміст діяльності тьютора в освітній технології продуктивного навчання, що направлена на методичну й організаційну допомогу студентам у межах проектної або дослідницької діяльності на всіх її етапах: становлення, розробки й завершальної стадії [11].

Проблема формування готовності студентів вищих навчальних педагогічних закладів до діяльності тьютора досліджена в дисертаційній роботі Івашенка М. Автор розглядає тьютора як педагога, який супроводжує побудову та реалізацію індивідуальної освітньої програми суб'єктів дистанційного навчання. На його думку, діяльність тьютора передбачає індивідуальну траєкторію навчання шляхом підтримки їхньої самостійної навчально-пізнавальної діяльності [1].

Проблема тьюторства вперше нами (Л. Кайдалова, З. Мнушко) порушувалася у 2002 р. при впровадженні модульної технології навчання в підготовку майбутніх фахівців фармації на прикладі викладання дисципліни «Менеджмент і маркетинг у фармації» [2]. Дослідження нами продовжено, і окремі результати впроваджено в системі підвищення кваліфікації викладачів.

Постановка завдання полягає в дослідженні теоретичних та методологічних засад викладача в системі дистанційного навчання з метою подальшої підготовки в системі підвищення кваліфікації викладачів вищих навчальних закладів.

Виклад основного матеріалу. В умовах реформування вищої освіти в Україні впроваджуються нові форми навчання, серед яких – дистанційне навчання. В свою чергу посилюються вимоги до викладача-тьютора.

Так, відомий учений А. Хуторський вважає, що дистанційна освіта здійснюється з переважанням у навчальному процесі дистанційних технологій, а також інформаційних ресурсів і освітніх масивів мережі Інтернет. Зокрема дистанційне навчання, на думку автора, здійснюється за допомогою засобів телекомунікацій, за якими суб'єкти навчання (студенти, педагоги, тьютори тощо) віддалені у просторі й часі, здійснюють загальний навчальний процес, спрямований на створення ними зовнішніх освітніх продуктів і відповідних внутрішніх змін (приростів) суб'єктів освіти [8].

Дистанційне навчання, на думку В. Кухаренка, Е. Полат та ін., визначено як різновид відкритого навчання з використанням комп'ютерних та телекомунікаційних засобів, що забезпечують інтерактивну взаємодію викладачів та студентів на різних етапах навчання і самостійну роботу останніх із матеріалами інформаційної мережі, більшість з яких підготовлена викладачами [4, 5].

Сучасні інформаційні технології швидко змінюються. Це стосується як можливостей технологій, так і їх вартості. Звичайно, в дистанційному навчанні слід використовувати найкращі зразки педагогічних та комп'ютерних технологій.

Розглянемо функції та роль викладача (тьютора) в системі дистанційного навчання.

Тьютор (викладач-консультант) організовує ефективне вивчення курсу, проводить семінари і консультує студентів, перевіряє і коментує письмові завдання. Специфіка дистанційного навчання (стислість занять, їх інтенсивний характер, робота з дорослими) висуває до викладача-тьютора вимоги, які істотно відрізняються від традиційних, як за особистісними якостями, так і методиками навчання.

Тьютор створює освітнє середовище, що дозволяє студентові одержати знання та навички, вирішувати

реальні проблеми у своїй діяльності. При цьому тьютор допомагає максимально ефективно використовувати різноманітні навчальні матеріали. Інтернет, практичний досвід інших студентів. Безсумнівно, викладач у системі дистанційного навчання повинен володіти Інтернет-технологіями, технологією електронної пошти, комп'ютерними навчальними програмами, чат-технологією, Web-технологіями.

Сучасні педагогічні технології, що впроваджені у традиційному навчанні, не повною мірою задовольняють дистанційне навчання. Тому для викладача дистанційної форми навчання важливо володіти інформаційно-комунікаційними технологіями. Інформаційно-комунікаційні технології зумовлюють розробку нового організаційного, матеріально-технічного, навчально-методичного, програмного забезпечення; комплексів для реалізації інформаційно-комунікаційних технологій; сайтів як елементів інформаційного середовища для організації навчання. Інформаційно-комунікаційні технології надають можливості вдосконалення навчального процесу, підвищення якості підготовки майбутніх фахівців, активізації пізнавальної діяльності; вибору форм і методів навчання.

У навчальному процесі за дистанційною формою навчання викладачі впроваджують комп'ютерні навчальні та контролюючі програми, які дозволяють: індивідуалізувати підхід та диференціювати процес навчання; контролювати студента з діагностикою помилок та зворотнім зв'язком; забезпечити самоконтроль і самокорекцію навчально-пізнавальної діяльності; скоротити час навчання за рахунок трудомістких обчислень на комп'ютері; демонструвати візуальну навчальну інформацію; моделювати й імітувати процеси та явища; проводити лабораторні роботи, експерименти та досліди в умовах віртуальної реальності; прищеплювати вміння у прийнятті оптимальних рішень; підвищити інтерес до процесу навчання, використовуючи ігрові ситуації тощо.

Як зазначає В. Кухаренко, стратегія системи підвищення кваліфікації викладачів повинна бути спрямована на створення цілісної та гнучкої моделі навчання, яка включатиме як звичайну, так і дистанційну форми навчання, й базується на таких засадах: дистанційні матеріали повинні враховувати потреби навчання та спеціфіку майбутньої аудиторії; легко пристосовуватися до індивідуальних потреб слухача; бути добре структурованими на окремі навчальні одиниці з окресленими навчальними цілями на початку, вступом, основною частиною, навчальними вправами, вправами для самооцінки знань, проміжними тестами, елементами зворотного зв'язку та підсумовуванням здобутих знань; простими для використання в якості елементів самопідготовки з чіткими навігаційними інструкціями; інтерактивними – орієнтованими на вивчення через здійснення практичних дій та поточну самооцінку знань із використанням результатів оцінювання для надання зворотного зв'язку; прив'язаними до контексту інших існуючих навчальних джерел, які висвітлюють дану проблему з різних позицій; такими, що сприяють розвитку навичок спілкування в дистанційному режимі, як по лінії слухач-викладач, так і по лінії слухач-слухач; такими, що стимулюють мотивацію та ініціативу слухача; орієнтованими на досягнення як загальних, так і конкретних навчальних цілей, окреслених перед початком кожного розділу та розвиток навичок самостійного навчання [10].

Отже, зважаючи на вищевикладене, ми погоджуємося, що діяльність тьютора спрямована на індивідуалізацію навчання, враховуючи особистісні якості того, хто навчається. Викладач дистанційного навчання – це викладач, організатор, координатор, консультант, менеджер, наставник, який враховує особливості дистанційного навчання.

Висновки. Таким чином, викладач дистанційного навчання повинен бути професіоналом, володіти сучасними комп'ютерними технологіями, а також загальною культурою, бути освіченим, грамотним, швидко оволодівати новими технологіями дистанційного навчання; бути гуманним, толерантним, поважати інших людей та їх думку. Викладач дистанційного навчання повинен уміти надавати індивідуальні консультації; вміти розробляти навчально-методичні матеріали; вміти працювати з інформацією в мережах, обробляти її та використовувати в навчальному процесі тих, хто навчається, за дистанційною формою.

Перспективи подальших досліджень. Подальша робота буде спрямована на розробку моделі тьютора в системі дистанційного навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Іващенко М. В. Формування готовності студентів вищих навчальних закладів до діяльності тьютора : автореф. дис. канд. пед. наук : 13.00.04 / М. В. Іващенко. – Х., 2011. – 20 с.
2. Кайдалова Л. Г. Модульна технологія навчання : навч.-метод. посіб. для викладачів та студ. вищ. навч. закл / Л. Г. Кайдалова, З. М. Мнушко. – Х. : Вид-во НФАУ : Золоті сторінки, 2002. – С. 28–30.
3. Коровайченко Ю. М. Фактори нормативного забезпечення дистанційної освіти / Ю. М. Коровайченко // Нові технології навчання : наук. метод. зб. – К., 2001. – Вип. 30. – С. 254.
4. Кухаренко В. М. Дистанційне навчання : Умови застосування. Дистанційний курс :навч. посіб. / В. М. Кухаренко, О. В. Рибалко, Н. Г. Сиротинко ; за ред. В. М. Кухаренка. – 3-е вид. – Х. : НТУ «ХПІ» : Торсінг, 2002. – 320 с.
5. Полат Е. С. Дистанционное обучение / Е. С. Полат, М. В. Мойсеева. М. : Владос, 1998. – 192 с.
6. Тьюторское сопровождение исследовательской и проектной деятельности в университете / отв. ред. С. Ф. Сиротин, Д. Ю. Гребенкин. – Ижевск : УИПК, 2008. – 192 с.
7. Хуторской А. В. Научно-практические предпосылки дистанционной педагогики / А. В. Хуторской // Открытое образование. – 2001. – № 2. – С. 30–35.

8. Хуторской А. В. Дистанционное обучение и его технологии [Электронный ресурс] / А. В. Хуторской // Интернет-журнал «Эйдос». – 2005. – Режим доступа : <http://www/eides.ru/journal/2005/0910-18.htm>.
9. Щенников С. А. Основы деятельности тьютора в системе дистанционного образования / С. А. Щенников, А. Г. Чернявская, А. Г. Теслинов. – М. : Дрофа, 2006. – 591 с.
10. Кухаренко В. М. Навчально-методичний комплекс підготовки викладача дистанційного навчання [Електронний ресурс] / В. М. Кухаренко. – Режим доступу : <http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/ITZN/em3>
11. Технология «Тьюторство» – образовательный поиск наставника и подопечного [Электронный ресурс] // Инфо-Net-Поиск. – 2005. – Вып. 2. – Режим доступа: <http://OSO.RCSZ/RU INFO Net/ snv 12. htm>

Резюме. В статье рассмотрены функции преподавателя в системе дистанционного обучения. Анализируются формы, методы и средства, которыми должен владеть тьютор в дистанционном обучении. Отмечено необходимость специальной подготовки преподавателей к работе в дистанционной форме обучения. Выделены умения и навыки, качества, которыми должен владеть преподаватель дистанционного обучения.

Ключевые слова: дистанционное обучение, компьютерные технологии, тьютор, тьюторская деятельность, функции тьютора, умения, навыки.

The summary. In the article the functions of a teacher are considered in the system distance education. Forms, methods and aids are analysed which a tutor must have a good master of. The has been observed the necessity of a special training of teachers for working with a distant form of teaching. Skills, habits and qualities have been marked out which a teacher of distance education must possess.

Key words: distance education, computer technologies, tutor, tutor's activities, tutor's functions, skills, habits.

Одержано редакцією 18.11.2015 р.

УДК 378.147.016:8'243

Л. В. ДЕНИСЮК

ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ

Резюме. У статті розглянуто теоретичні концепції використання кейс-методу як однієї із інтерактивних методик навчання на практичних заняттях з іноземної мови за професійним спрямуванням у процесі підготовки студентів – майбутніх фахівців немовних спеціальностей у ВНЗ України. Визначено умови застосування інтерактивних методів навчання у професійній підготовці студентів ВНЗ. Обґрунтовано основні дидактичні умови та функції кейс-методу залежно від особливостей професійної підготовки студентів ВНЗ.

Ключові слова: інтерактивні методи навчання, кейс-метод, професійне спрямування, мовна компетенція.

Постановка проблеми. У сучасних умовах становлення ринкової економіки, глобалізації, гуманізації та інформатизації суспільства сфера вищої освіти залучається до системи ринкових відносин. Це супроводжується оновленням змісту національної системи вищої освіти України, а сучасні тенденції світової інтеграції зводять проблему розвитку особистості в ранг пріоритетних завдань, адже конкурентоспроможність випускників ВНЗ значною мірою залежить від того, наскільки вони володіють сучасними професійними знаннями, вміннями та навичками, рівнем професійної культури, чи притаманне їм вміння мислити і діяти в системі ринкової економіки. Саме тому до традиційного змісту вищої технічної освіти залучаються інтерактивні методи навчання, що є дієвим засобом в опануванні сучасних технологій, підвищенні ефективності навчання і якості знань, формуванні життєвої та професійної компетентності сучасної молоді і водночас пояснює актуальність теми дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретичні засади застосування сучасних педагогічних технологій у навчальному процесі розкрито у працях Б. Барнса, І. Богданової, Г. Каніщенко, М. Кларина, Е. Михайлова, . Матірко, . Полякова, Ю. Ткаченко, О. Сидоренко, Ю. Сурмина, П. Шеремети. Активні групові методи навчання інтенсивно розробляли такі вчені, як Л. Асімова, Н. Богомолова, Ю. Ємельянов, А. Смолкін та ін. Однією з інтерактивних методик, що набула популярності у Великобританії, США, Німеччині, Данії та інших країнах стала методика case study (кейс-методу або методу аналізу ситуацій), розроблена англійськими науковцями М. Шевером, Ф. Едейем та К. Сйтс. Отже, **мета дослідження** – обґрунтувати доцільність використання кейс-методу у професійній підготовці майбутніх фахівців немовних спеціальностей у процесі вивчення іноземної мови за професійним спрямуванням у ВНЗ. Серед **основних завдань** – визначити особливості професійної підготовки студентів немовних спеціальностей у ВНЗ та основні умови використання інтерактивних методів навчання.

Виклад основного матеріалу. У нашій країні з переходом на ринкову економіку кардинально змінилися вимоги до майбутніх фахівців усіх галузей промисловості. Перше місце посідають не тільки набуті

МИХАЛЬЧУК Н. О., ІВАШКЕВИЧ Е. З. CROSSCULTURAL COMMUNICATION AS A WAY TO DEVELOP INTERCULTURAL COMPETENCE	3
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ЕЛІПТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ У НІМЕЦЬКІЙ ВІЙСЬКОВІЙ ДОКУМЕНТАЦІЇ	8
МОРОЗ Л. В., СКІБЧИК А. В. ДО ПРОБЛЕМИ ДОСЛІДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ ТА НІМЕЦЬКИХ ТЕРМІНОЕЛЕМЕНТІВ-ЛАТИНІЗМІВ: ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ	11
РОМАНЮК С. К. РЕКЛАМА ЯК МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ ОБ'ЄКТ А АНАЛІЗУ	15
БІГУНОВА С. А., ВАСИЛЬЧУК Н. В. ПОНЯТТЯ ПОЛІТИЧНОЇ КОРЕКТНОСТІ ТА ІСТОРІЯ ВИНИКНЕННЯ ДАНОГО ЯВИЩА	18
БІГУНОВА С. А., КРАЄВСЬКИЙ П. І. КОНФЛІКТ ЯК СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНЕ ЯВИЩЕ	20
БІГУНОВА С. А., ГЕРАСИМЧУК В. С. ENGLISH COOKING RECIPE AS A SPECIAL KIND OF TEXT	23
БІГУНОВА С. А., КОРЗІЄНКО Н. В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	25
БІГУНОВА С. А., ГРЕБЕНЮК Ю. К. ЕКСПЛІКАЦІЯ ТЕОРІЇ КОНЦЕПТІВ У НАУКОВОМУ РОЗВИТКУ	27
ВЕРЬОВКІНА О. Є., ГОНТАР В. Є. ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ІРОНІЧНИХ ВИСЛОВЛЮВАНЬ АНГЛОМОВНОГО ТА УКРАЇНСЬКОГО ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУРСІВ	29
ІВАШКЕВИЧ Е. Е. ОСОБЛИВОСТІ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ (НА ПРИКЛАДІ ПЕРЕКЛАДУ О.ЛОГВИНЕНКОМ РОМАНУ Дж.Д.СЕЛІНДЖЕРА «НАД ПРІРВОЮ У ЖИТІ»)	34
КУШНІР Н. В. ЛІНГВО-СТИЛІСТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-СПРЯМОВАНОГО АНГЛОМОВНОГО РЕКЛАМНОГО ДИСКУРСУ	45
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. ПРОЦЕС СЕМАНТИЗАЦІЇ КОМПОЗИТИВ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ: СУЧАСНИЙ АСПЕКТ	47
ЯСНОГУРСЬКА Л. М. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ДОСЛІДЖЕННЯ КОМПОЗИТОЛОГІЇ В ДИСКУРСІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	51
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., ОПАНАСЮК І. О. ОСОБЛИВОСТІ ГЕНДЕРНО-МАРКОВАНОЇ ЛЕКСИКИ В ОЦІННИХ МАСКУЛІННИХ НОМІНАЦІЯХ (НА МАТЕРІАЛІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ)	56
ЯСНОГУРСЬКА Л. М., КУЦМУС О. В. ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОЗНАЧЕНЬ У ТЕКСТАХ НІМЕЦЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ	61
МОРОЗ Л. В., КРАЛЯ І. В. ДОСЛІДЖЕННЯ ДИСКУРСИВНИХ СТРАТЕГІЙ ПОМ'ЯКШЕННЯ ТА ДИСКРЕДИТАЦІЇ ЕВФЕМІЗМІВ	64
АНТЮХОВА Н. І., ЯЦЮРИК А. О. ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ЗАСАДИ ФАСИЛІТАТИВНОГО СТАНОВЛЕННЯ ТВОРЧОГО ПОТЕНЦІАЛУ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	66
БЕЗКОРОВАЙНА О. В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК МЕТОД РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	72
МОРОЗ Л. В., ПАШКО І. О. ПРО РОЗРОБКУ НОВІТНИХ МЕТОДІВ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ	75
ДУБРОВА А. С. ПРИНЦИПИ ІНТЕГРАЦІЇ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНІЙ МОВІ У ВНЗ	78
ГРОНЬ Л. В., ГУЗЬ С. М. КОМПЛЕКС ВПРАВ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ АНГЛОМОВНИХ УМІНЬ АУДІЮВАННЯ ТА ЧИТАННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ	81
КОЗИЦЬКА О. А., ЮХИМЕЦЬ Т. В. СИТУАТИВНІ ВПРАВИ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	84
ДАНІЛОВА Н. Р. РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У СИСТЕМІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ВНЗ	86
ДЕНИСЮК Л. В. ЗАСТОСУВАННЯ КЕЙС-МЕТОДУ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВНЗ	88
ДУБРОВА А. С. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ-ЗАОЧНИКІВ ВИЩИХ МОВНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ	90
КОВАЛЮК В. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ	93
ПАВЕЛКІВ К. М. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ У ВИЩІЙ ШКОЛІ	94
БАТАЛІЯ Л. О. ІННОВАЦІЙНЕ НАВЧАННЯ В АЛЬТЕРНАТИВНИХ ШКОЛАХ КРАЇН ЗАХІДНОСЛОВ'ЯНСЬКОГО СВІТУ	98
КОЧУБЕЙ О.С. ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ СТРУКТУРНИХ КОМПОНЕНТІВ ПЕРЕКЛАДАЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ФІЛОЛОГА	101
ТРОФІМЧУК В. М. ПРИНЦИП ОBOB'ЯЗКОВОГО ВИКОРИСТАННЯ І РАЦІОНАЛЬНОГО СПІВВІДНОШЕННЯ АЛГОРИТМІЧНИХ, НАПІВЕВРИСТИЧНИХ ТА ЕВРИСТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ДІЙ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМУНІКАЦІЇ	105
ВАСИЛЬКЕВИЧ С. С. СЛОВОТВОРЕННЯ ЯК ЗАСІБ ОФОРМЛЕННЯ НОВИХ СЕМАНТИЧНИХ ПОЛІВ ЛЕКСИКИ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ	107
МОРОЗ Л. В., БАТИН А. В., КОРОЛЬ О. Ю. НІМЕЦЬКИЙ РОМАНТИЗМ: СОЦІАЛЬНО-ІСТОРІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ВИНИКНЕННЯ ТА МЕТОДИЧНІ СТРАТЕГІЇ ВИВЧЕННЯ	110
ТРОФІМЧУК В. М. ТИПОЛОГІЯ РОЗВИТКУ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ В УКРАЇНІ ТА ЗА КОРДОНОМ	113

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ
ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ
ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН**

Збірник наукових праць

Наукові записки
Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований в 2009 році

Рівне – 2015

Наукове видання

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ФІЛОЛОГІЇ ТА МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ ГУМАНІТАРНИХ ДИСЦИПЛІН

Збірник наукових праць

Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету

Заснований у 2009 р.

Відповідальний редактор збірника: Петрівський Я.Б.
Відповідальний за підготовку збірника до видання: Мороз Л.В.
Технічний редактор: Ковалюк В.В.
Комп'ютерна верстка : Ковалюк В.В., Краля І.В., Ясногурська Л.М.

Підписано до друку 26.11.2015 р.
Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк різнографічний.
Ум. друк. арк. 24,02. Обл. вид. арк. 17,39. Наклад 100.

Адреса редакції: 33028 м. Рівне, вул. Остафова, 31
Рівненський державний гуманітарний університет.

Віддруковано в редакційно-видавничому відділі
Рівненського державного гуманітарного університету
33028 м. Рівне, вул. С.Бандери, 12, тел. 26-48-83

А – 43 Актуальні проблеми філології та методики викладання гуманітарних дисциплін: Збірник наукових праць. Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету. — Рівне: РДГУ, 2015. — 120 с.

ISBN 966 — 7281 — 09 — 03.

Збірник наукових праць містить статті з актуальних проблем викладання іноземної мови, філології, теоретико-методологічних, культурологічних, літературознавчих, мовознавчих проблем спілкування.

Матеріали можуть бути корисними для науковців, працівників навчальних закладів, викладачів та студентів вищих педагогічних навчальних закладів.

УДК: 81'243
ББК 81.2